

๕๑๐

ตอนที่ ๑๖ เล่ม ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ สิงหาคม ๒๔๕๐

พระราชบัญญัติ
ทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๕๐

ในพระปรมาภิไธยมีพระเจ้ายอฮักภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๓๖ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ สิงหาคม ๒๔๕๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติ
ทะเบียนพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๑๕

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ตั้งต่อ
ไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราช
บัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๑๕ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีจัดตั้งสำนักงานทะเบียน
พาณิชย์ขึ้นในจังหวัดพระนครเรียกว่า “สำนักงานกลาง
ทะเบียนพาณิชย์” โดยมีนายทะเบียนพาณิชย์เป็นเจ้าหน้าที่
อยู่ในความควบคุมของกรมทะเบียนการค้า เพื่อบำจ

ตอนที่ ๓๕ เล่ม ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ สิงหาคม ๒๔๕๐

ทะเบียนในจังหวัดพระนคร จังหวัดธนบุรี จังหวัดสมุทร
ปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนนทบุรี

ส่วนในจังหวัดอื่น ๆ ให้รัฐมนตรีจัดตั้งสำนักงาน
ทะเบียนพาณิชย์เพื่อรับจดทะเบียนขึ้นตรงต่อสำนักงาน
กลางทะเบียนพาณิชย์”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี